



به فری هاوړی

فرخ نيعمه تپوور
(نروېچ)

پاسه که نارام ریځای دهېری. دهره وه تاریک تاریک. سارد و بې دهنګ. له ناو پاسه که دا دانېشتوون. ناوه وه پرې له هاوړپیانې کون. نه مانېش هردو وکیان له پېشه وه روو به وان. پاسه که دېرو او نه مانېش و شان دهکا، موسافېره کانېش له گه لېدا هه موو نه وان له مان دېروان و نه مانېش له وان. نیگاګان چوند قورسن! هاوړپیانې کون

هه موویان رېپ دانېشتوون. ددست له سهر نه ژنډ و بې دهنګ. وهک سهرده می مندالنی له کلاسی دهرسدا، کاتیک موسی کلاس به داریکه وه قوتابېه کانی نارام دکرده وه. دوو تفه نګچېش له بهر دهرگا که دا پراوه ستاون، ناماده ن بۆ ههر چه شنه رووداویکی نه خوازراو. نه وانېش دوو موسر به دوو دارتفه نګه وه. بهر پر سه که هردو وکیانې دابووه ددست نه م دوو تفه نګچېیه و گوتیوی بیانېه. نیستا خه ریکه دهیانېه. پېیان وانه بوو نه وهنده خیرا برپاریکی وه هیاان له سهر بدهن. که نه مه یان بیست، ته زوویه که به له شیاندا گه راپوو. کتوپر شتیک هاتېو که ژبانې وهک تابلویه کی دووره ددست لیکرېو. نه وهنده دوور وهک مرؤقی ناو تابلوکانی سه دهی چوارده. هردو وکیان سهریان هه لېرېبوو و له دووریان پروانېبوو، نه گهرچی تا دیواره که ته نیا دوو مه تر مه ودا هه بوو!

دهیانزانی به پاس دهیانېه. نه م پاسه به ناوبانګ بوو. له مندالنییه وه باسیان بیستېوو. سالانی سالد به مه رایانده گوتېن. پاسه که کون کون بوو، به لام مؤتوره که ی هه روا به گور و به هیز بوو. نیستاش دهیتوانی به هه زاران و هه زارانې دیکه راگوتېن. ههر که سوار بوون واقیان وپما. پېیان سه یر بوو. پاسه که پر بوو له هاوړپې کون، نه و هاوړپیانې وانیستا ته نیا به یاده وهریبه کانه وه به مانه وه به سترابونه وه. باشه نه مان بۆ؟ دانه یه که له تفه نګچېیه کان پیکه نی و گوتی:

– «نه مانه له میژه له گه ل نه م پاسه دین و ده گه رینه وه!»

– «ده گه رینه وه؟»

هاورپیکه‌ی دیکه‌ی لاشانیتکی تیکوتا. ئەم بی دەنگ بوو. پاشان گوتی:

«جاران تهنیا ئیمه و ئەوان بووین، کهچی ئیستا ئەوانهش وان ئە ئیمه و ئە ئەوان!»

دایاننیشاندن، بەلام وەها کە دەبا پروویان لە هاورپییانی کۆن با. هاورپییانی کۆن چەند بەشپۆه‌یەکی سەیر لەمانیان دەروانی. وەک شتیک پێیان گوترابوو کە دەبی ئاوا پروانن. سەرەتا ئەمان خۆیان لەوان دەوارد، بەلام سەرئەنجام ئەمانیش کەوتنە پروانن. نیگای هاورپییانی کۆن نیگایەکی سەیر بوو. نەدەخویندراپەوه. هەموو شتیک بوو و هیچ شتیک. نووسرابوو و نەنووسرابوو. شتیک بوو وەک مەودایەکی کورت پڕ لە ترس و شانازی و مەخابن. پەنگە ترس لە خۆیان، شانازی بەمان و مەخابن بۆ ئەوهی کە دەکرا ئەوانیش ئاوا بان، یان مەخابن بۆ ئەوهی بۆچی دەبی خەونی خۆش بەشکان، یان مردن کۆتایی بیت.

ئە نیگای ئەمان؟ نیگای ئەمانیش هەر هەمان، بەلام پەنگە شتیک زیاتر، وەک «لەخۆبایی بوونی مرۆقی یاخی بەردەمی مەرگ». جار و بار هەستیان دەکرد کە نیگای هاورپییانی ناو پاسە کە یارمەتیدەرە بۆ تارانندی ترسی مەرگ. هەر ئەوه‌ئەدی کە تهنیا نەبوون بۆ خۆی زۆر بوو. هاورپیکه‌ی گوتی:

«هێناویان کە لەگەڵیان بگەرپینەوه. دوا پێگا بۆ گەرپانەوه بەرهو ژیان.»

سەریان هەلبێری و سەیری دەرەویان کرد. دنیا هەروا چەند تاریک. شانیان بەردەوام بە شانی یەکتەرەوه بوو. چەند هەستیان بە ئاسوودەبی دەکرد. هێشتا نەکەوتبوون و دەکرا پال بە یەکتەرەوه بدەن. دوو پالتۆیە گەورەکانی بەریان گەرمای لەشیانی دەپاراست، تەنانهت دوا ی گەرپانەوه‌ی پاسەکەش. لەو بەرزاییه قەرار بوو لە ناو دۆلتیکدا تا ئەبەد بمیننەوه. هەلبەت بە راشکاوی و لەکاتیکدا کە ئیتر نەیانده‌توانی لەگەڵ یەکتەر بدوین. تهنیا بە راشکاوی و بەنیگایەکەوه کە لە دوور دەستەکانی ئاسماندا لەناو ئەستێرەکان و ن دەبوو. یەکیان بەچرپەوه بەوی دیکه‌یانی گوت:

«کۆتاییه‌کان چەند بە پەلەن!»

پاسەکە راوه‌ستا. دایانبەزاندن. وەک هەمیشە هاورپییانی کۆن دانەبەزین، بەلام گەردنیا کیشا. بەدەم دابەزینەوه ئەمانیش بۆ دواجار لەوانیان روانی، لەو تاریکاییه‌دا بەجوانی دیار نەبوو کە چۆن، خۆشحالتن

لەوهی کە جارێکی دی بەرهو ژیان دەگەرپینەوه، یان داهیتزراوی سەفەرە بی کۆتاییه‌کانی نیتوان ژیان و مردن. پاسەکە ماوه‌یه‌ک راوه‌ستا. دوو تهنه‌نگچییەکە بە وردی لەمانیان روانی. نە پارانه‌وه‌یه‌ک و نە راکردنیک بەرهو پاسەکە بەدی نەکرا. ئەوان هەروا وەک دوو سیبەری تۆخ شان بەشانی یەکتەرەوه لەو تاریکاییه‌دا راوه‌ستا بوون. تهنه‌نگچییەکان دەستیان لە شوڤیره‌کە راوه‌شاند. پاسەکە بی ئەمان بە هاورپییانی کۆنەوه گەرپایه‌وه. تهنه‌نگچییەکان دەنگیان دان. لەکاتیکدا بە ئەسپایی لەناو تاریکاییه‌دا هەنگاویان هەلدینا، بۆ دواجار لە پاسەکەیان روانی. تاریکی نیگاکانی قووت دابوو. کە پاسەکە دوور کەوتەوه ترسیکی خەست بەقه‌دەر تاریکایی دایگرتن. ژیان چەند سەیره! دوو تهنه‌نگچییەکە هەر دووکیانیا ریز کردن. ئەوسا چەند مەتریک لێیان دوور کەوتنەوه. جەستە ببوو بە خەیاڵتکی لۆکەبی. سپی سپی کە هەر دەم دەکرا بەدەم باوه سەفەر کا. بەبی ویست شانیان بە شانی یەکتەرەوه نا. هێشتا جەستە قورس و قایم بوو. لایان کردەوه و لەیەکتریان روانی. بزەیان هاتی. نیگایان لە نیگای هاورپییانی کۆنەکانی ناو پاسەکە نەدەکرد. ئاھ چەند حەزاوی بوون! تهنه‌نگچییەکان نەرانديان ئیدی هیچیان نەدەبیست. دەنگەکانیش وەک تاریکایی دەکرا مرۆڤ تیییدا نوقم بیت. وەها کە ئیتر بی بە بەشیک لە دەنگ. هەر لەو کاتەدا تهنه‌نگەکان کەوتنە سەری، بەفرتکی دەنگ درشت و قورس دای کرد. کلووکان ئارام دەنیشتنە سەر زەوی، سەر شاخ، سەر شان و باهۆی ئەمان. کلوو بەفرەکان لە نیگای هاورپییانی ناو پاسەکەیان نەدەکرد، گەلێک گەرمتەر بوون. ئاھ چەند هاورپیی بوون! چەندە هەستی تهنیایی ئەو شه‌وه‌یان دەرەواندەوه! لەو شه‌وه‌دا بەسەر ئەو شاخه‌وه لەناو ئەو دۆلە کپ و بی دەنگەدا، ئەمان بۆ دواجار دیسان بزەیان هاتی. ترس بە یەکجاری پەوی بووه‌وه. هاورپییانی بەفر چەندە بی فیز و بی داوا بە دەمیانه‌وه بوون. لەگەڵ تەقه، سەریان هەلبێری و پوخساریان دایه بەر هورووژمی سوپای سپی بەفر. کلوو درشتەکانی بەفر چەند ئارام، چەند نەرم زەوی و جەستە‌ی ئەوانی داگیر دەکرد.